

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2871

гр. София, 19.12.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев

Членове: Даниела Талева
Калина В. Станчева

като разгледа докладваното от Даниела Талева Въззивно частно наказателно дело № 20221100605460 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243, ал.7 от НПК.

Образувано е по жалба от С. С. Т., в качеството ѝ на пострадал от престъпление, чрез адв. В.П. срещу определение от 27.10.2022г. на СРС, НО, 15-ти състав, с което е потвърдено постановление от 04.04.2022 г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство №2040/2019г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр.пр. № 39527/2019г. по описа на СРП.

В жалбата се твърди, че атакуваното определение на СРС е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния и процесуалния закон, необоснованост, за което се излагат подробни съображения. Посочва се, че СРС е стигнал до извод, че причина за инцидента са действията на пострадалата, която е преминала покрай въртящ се детайл на машината в процес на работа на последната, детайлът (колело за ръчно подаване на материал) захванал дрехата ѝ, усукал лявата ѝ ръка и я счупил. Изразява се несъгласие с тези фактически изводи на районната инстанция, тъй като това е житейски и правен абсурд, изразяващ се в това, че не носи отговорност работодателят, който не е осигурил обезопасяване на машината, а работникът, който се е движел на работното си място. В жалбата се цитират разпоредби от ЗЗБУТ, от Наредба №7/23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд и от Наредба за

съществените изисквания и оценяване съответствието на машините, като се изтъква, че в конкретния случай в противоречие с посочените норми, машината не е била снабдена с предпазно устройство, защитаващо работника от случайно попадане на дреха или телесна част във волана за ръчно подаване, който се е движел с над 150 оборота в минута и е създавал очевидна опасност от случайно захващане. Излага се още, че многократно цитираното от районния съд, че машината е била в този си вид фабрично, няма никакво правно значение, защото отговорността за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд не е за производителя на машината, а за работодателя, както и че този волан е могло да бъде обезопасен с обезопасителен капак, тъй като по време на работа на съоръжението в автоматичен режим той е неизползваем, а когато се налага ръчно използване на волана, капакът е могло да бъде свален.

Твърди се още в жалбата, че в обжалвания акт е допусната логическа грешка, защото на няколко места се излага, че пострадалата е преминала в близост до въртящото се колело на машината, когато била захваната от него, а същевременно се сочи, че причината за инцидента са „самоволни действия по настройване на машината“. Според жалбоподателя логическата грешка се изразява в това, че пострадалата не е получила нараняването по време на настройване на машината, а при простото преминаване покрай движещата се част, която не е била обезопасена.

Изразява се недоволство от оценката на експертните заключения, които са били кредитирани от съда и прокуратурата, като се посочва, че те е следвало да направят свои изводи, базирани на всички събрани по делото доказателства, а не само въз основа на експертните заключения.

Навеждат се твърдения, че коридора за преминаване покрай машината е изключително тесен, по-малък от 50 см., а това прави вероятността от случайно захващане при преминаване много по-висока. За установяване на това обстоятелство, според подателя на жалбата, е необходимо да бъдат приложени снимките от огледа на местопроизшествието, които липсват по делото. Отправя се упрек към районния съд във връзка с това доказателство, тъй като макар с две молби съдът да е бил уведомен за това обстоятелство, е решил делото без да изиска снимковия материал.

Посочва се още, че първата инстанция не е отдала никакво значение на

факта, че на пострадалата не ѝ било дадено работно облекло за защита от механични рискове, а също и че съдът не е извършил подробен анализ на доказателствата във връзка с обстоятелството дали са правени подробни инструктажи, като и че не е било проведено обучение на служителя за правилата за осигуряване на безопасни условия на труд, респ. бил е допуснат да извършва трудова дейност без полагане на изпит върху тези правила.

Заклучава се, че е неправилен извода на решаващия съд за причинна връзка между намерението на пострадалата да настрои машината и инцидента, тъй като пострадалата е могла да преминава покрай машината по всеки друг повод, а причината за инцидента е в необезопасеното работно оборудване, тъй като ако машината е била обезопасена, до увреждане е нямало да се стигне. Като допълнителни фактори се сочат ограниченото работно пространство за преминаване покрай машината, липсата на предоставено работно облекло и инструкции за безопасна работа с машината.

По всички тези съображения се претендира отмяната на обжалваното определение и постановлението на СРП, като се дадат задължителни указания на прокурора за събиране на допълнителни доказателства, включително и за прилагане на фотоалбума, изготвен към протокола за оглед на местопроизшествието.

Досъдебно производство №2040/201 г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр.пр. № 39527/2019г. по описа на СРП е образувано на 08.10.2019г. по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК и е водено за това, че на 08.10.2019г., около 21:00 часа, в цех за производство на салфетки, намиращ се в промишлената зона на с.Негован, причинил средна телесна повреда на С. С. Т. поради немарливо изпълнение на занятие, представляващо източник на повишена опасност – престъпление по чл. 134, ал. 1 от НК. В хода на досъдебното производство няма привлечено в качеството на обвиняем лице.

Въззивният съд, след като се запозна с изложението на жалбата и с приложените по делото материали, намира следното:

Жалбата против определение от 27.10.2022г. на СРС, НО, 15-ти състав, е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок и от надлежна страна – лице, което се сочи като пострадал от престъплението по чл. 134, ал. 1 от НК, за което се води разследването по посоченото досъдебно производство, което налага да бъде разгледана по същество.

В производството по чл.243, ал.5-6 НПК, първостепенният съд следва да направи преценка по обосноваността на обжалваното постановление за

прекръпяване на наказателното производство, която включва в себе си извършването на анализ и произнасяне по въпросите: 1. Извършено ли е пълно, всеобхватно и обективно разследване, съгласно стандартите на чл. 14, ал. 1 от НПК, т.е. съдържа ли се в делото потенциал за събиране на нови доказателства или всички възможни и необходими за конкретния случай вече са събрани и проверени; 2. От установените доказателства изведени ли са верните фактически изводи, т.е. съответства ли приетата от органа на досъдебното производство фактическа обстановка на събирания и проверен по делото доказателствен материал, или е допусната логическа грешка при анализа и оценката на същата (изопачаване, пренебрегване, превратно интерпретиране), довела до грешка в извода за фактите на държавното обвинение; 3. Допуснато ли е съществено процесуално нарушение при оценката (не при събирането и проверката) на доказателствата - игнориране на част от тях, респективно необсъждане на съществуващи противоречия между определени доказателствени източници, позоваване на доказателствени материали, които не са налични в делото или не са установени по предвидения в НПК съответен ред и т. н.

За горните обстоятелства трябва да следи и въззивната инстанция, като най-напред направи преценка на акта на първостепенния съд, след което и на прокурорското постановление.

По делото са проведени разпити на свидетелите С. С. Т., Ц.С.И., С.Б.Г., Н.Н.П. и Р.И.К., проведени са очни ставки между свидетелите Н.П. и С. Т., между С.Г. и С. Т.; приобщени са писмени доказателства - медицинска документация, резултати от проверка на ДИТ-София, трудов договор на С. Т., длъжностна характеристика за длъжността „пакетировач“, книги за инструктажи, служебна бележка за проведен начален инструктаж, РКО, разчетно-платежни ведомости, списък на работниците, запознати с необходимата информация за рисковете и безопасността им, заповед за провеждане на инструктаж, оценка на професионалния риск на работното място, правила за общи инструкции за здравословни и безопасни условия на труд, заповед за видовете инструктажи, програма за провеждане на инструктаж, програма за провеждане на периодичен инструктаж, декларация за трудова злополука, протокол за трудова злополука, график за работното време за м.октомври 2019г., изготвени са СТЕ, ДСТЕ, СМЕ.

В производството по чл.243, ал.5-6 НПК, първоинстанционният съд не може да приеме фактическа обстановка, различна от приетата от държавното обвинение, същото важи и за въззивната инстанция. Това е така, тъй като правомощията на съдилищата в това производство е да извършат проверка дали от събраните по делото доказателства са изведени верни фактически изводи, дали приетата от органа на досъдебното производство фактическа обстановка съответства на събирания и проверен по делото доказателствен материал, дали не е допусната логическа грешка при анализа и оценката на доказателствата, (изопачаване, игнориране, превратно интерпретиране), довела до грешка в извода за фактите на държавното обвинение.

Първостепенният съд е изпълнил посочените задължения, като е приел фактическа обстановка, идентична с приетата от прокурора, която се споделя и от въззивния съд и е следната:

На 01.04.2019 г. бил сключен трудов договор на основание чл. 62 и чл. 67, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда, със страни - работодател „М.Е.“ ООД и С. С. Т. - служител, по силата на който договор работодателят възложил, а служителят приел да изпълнява, считано от 02.04.2019г., длъжността „Пакетировач“ в „М.Е.“ ООД с място на работа - с.Негован - складова база. По силата на сключения договор, служителят се задължил да изпълнява служебните си задължения, отговорности и правомощия, изброени в длъжностна характеристика, неразделна част от трудовия договор, както и декларирал, че е запознат с оценените опасности и рискове на работното си място и с инструкции за безопасност и здраве при работа, длъжностна характеристика, правила за вътрешен трудов ред и вътрешни правила за работна зала. Съгласно длъжностна характеристика на С. С. Т., подписана лично от последната, сред визираните основни длъжностни задължения били да извършва дейността стековане (пакетиране на готовата продукция в групови опаковки - стекове), да прокаква материала (тишу) за салфетки през съответните възли на машината и да я стартира, да следи ролките тишу, докато свършат и да спира машината, след което да уведоми оператора да зареди машината отново, последното при спазване на основни отговорности, след които - да уведомява незабавно оператора на машината при технически проблем, проблем с настройките и за некачествена продукция. В деня на постъпване на работа - 02.04.2019 г., на С. С. Т. бил проведен първоначален инструктаж по безопасност при работа, а на 26.06.2019г. и периодичен такъв.

На 08.10.2019 г. пострадалата С. С. Т. изпълнявала трудовите си задължения в с.Негован - складова база, собственост на „М.Е.“ ООД, втора работна смяна, от 14:00 ч. до 22:00 ч., заедно със заемащия длъжността „оператор“ свидетеля Ц.С.И.. При започване на работа, свидетелят И. пуснал машината, на която следвало да работи пострадалата, както и заредил същата с хартия. Около 21:00 ч., пострадалата Т. видяла, че ѝ остава малка част от хартията и решила да ускори скоростта на машината, за да приключи по - бързо и да започне да прави друг вид салфетки. Вследствие на последното, машината започнала да сгъва салфетките накриво и Т. решила да ги намести, като за целта сама да навие хартията на вала на машината, вместо да уведоми оператора И. за некачествената продукция. В изпълнение на решението си, пострадалата Т. минала в близост покрай колелото за ръчно предаване на мишината за салфетки, което се въртяло и в този момент усетила силно дърпане. Колелото захапало дрехата, с която била облечена пострадалата Т. и ръката ѝ попаднала отдолу от силното усукване на дрехата ѝ във въртящите се части на посочената машина за сгъване на салфетки. Пострадалата паднала за земята и извикала от болка. В този момент при нея дошъл колегата ѝ свидетелят Ц. И., който ѝ оказал първа помощ, като разрязал усукалата се дреха и успял да освободи ръката ѝ. Впоследствие свидетелят И. позвънил на

телефон 112, за да съобщи за инцидента и качил пострадалата Т. в собствения си автомобил, за да я откара в болница. По пътя срещнали линейката, в която прехвърлили Т. и последната била откарана в УМБАЛ „Св. Анна“. В болничното заведение било констатирано, че в резултат на инцидента С. С. Т. е получила счупване на лява раменна кост в областта на хирургичната шийка.

На първо място следва да се посочи, че в настоящето производство съдът е длъжен да извърши проверка дали по делото е проведено пълно, обективно и всеобхватно разследване и на следващо, дали прокурорът е приложил правилно процесуалния и материалния закон.

След запознаване със събраните по делото материали, въззивният съд, както и районната инстанция, намира, че в случая е проведено обективно и всеобхватно разследване, изяснени са всички обстоятелства, които са от съществено значение, за да бъде даден отговор на въпроса, има ли извършено деяние, което да е в причинно-следствена връзка с настъпилия вредоносен за пострадалата резултат.

Правилно е приел първият съдебен състав, че от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, с най-голямо значение за изясняване на начина, по който е претърпяла инцидент пострадалата, са показанията на последната и на свидетеля Ц. И.. Показанията на двамата свидетели са еднопосочни за времето и мястото на инцидента, за начина, по който С. Т. е пострадала, за последващите действия на свидетеля Ц.ов, за полученото от Т. нараняване. От техните показания се установява, че на инкриминираните дата и място, пострадалата е решила да приключи по - бързо работата си, виждайки, че ѝ остава да изработи малко количество салфетки, поради което е ускорила скоростта на машината, както и че когато е видяла, че машината изкривява и мачка поставената хартия, последната е решила да я намести, вследствие на което е преминала близо до въртящото се колело на машина, което е захапало дрехата ѝ, в резултат на което ръката ѝ попаднала отдолу от силното усукване на дрехата. В тази насока са и показанията на свидетеля С.Г., който пресъздава разказното му от Т. при посещението ѝ в болницата на следващия ден, както и възприетото от него след разговор с Ц.С.. За горните обстоятелства няма противоречие в изложеното от тези свидетели, поради което и въззивният съд ги цени с доверие, както е сторил и контролирания състав.

От показанията на свидетелите С.Г., Н.П. и Р.К. се черпят сведения за начина, по който е организирано производството в цеха за производство на санитарни материали, за функциите на служителя, заемащ длъжността „пакетировач“, за задълженията му, за видовете инструктажи, които се правят на работниците, за проведените инструктажи на пострадалата, за обстоятелството, че всички работници са били инструктирани да работят с прибрани коси, закопчани дрехи, с прибрани в китките ръкави, да не се носят големи обеци и бижута по пръстите на ръцете, за да не се създава опасност работещите елементи на машините да захванат някаква част от облеклото на работниците. Показанията на посочените свидетели за тези факти намират пълна подкрепа в приложените по делото писмени доказателства – длъжностна характеристика за длъжността „пакетировач“, книги за

инструктажи, служебна бележка за проведен начален инструктаж, разчетно-платежни ведомости, списък на работниците, запознати с необходимата информация за рисковете и безопасността им, заповед за провеждане на инструктаж, оценка на професионалния риск на работното място, правила за общи инструкции за здравословни и безопасни условия на труд, заповед за видовете инструктажи, програма за провеждане на инструктаж, програма за провеждане на периодичен инструктаж. Показанията на свидетеля К. потвърждават посоченото в длъжностната характеристика на пострадалата, че при наличие на нередност в сгъването на салфетките, служителът е длъжен да уведоми съответния служител, заемащ длъжността „оператор“ за това обстоятелство, който именно отговаря за настройката на машините. Показанията на тези свидетели бяха кредитирани в цялост от въззивния съд, тъй като не съдържат вътрешни противоречия, съответни са едни на други и намират пълна опора в писмените доказателства, приложени по делото.

Единствено пострадалата Т. в показанията си излага, че не са ѝ провеждани никакви инструктажи. Тези си изявления подкрепя с твърдения, че в деня след инцидента е била посетена в болничното заведение от свидетеля С.Г., който ѝ бил донесъл книга, в която я накарал да се подпише. Въззивният съд не даде кредит на доверие на показанията на свидетелката Т. в обсъжданата част, тъй като се опровергават от приложените по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите Г., К. и П., които показания за провежданите инструктажи кореспондират изцяло с писмените доказателства. Нещо повече, в показанията си свидетелката Т. твърди, че в болницата се е подписала в една книга, а от писмените доказателства се установява, че нейн подпис фигурира както в книгата за първоначален инструктаж, така и в книгата за периодичен такъв, нейн подпис има и върху издадената служебна бележка, че ѝ е проведен начален инструктаж, а също и в списъка с работници, които са били запознати с рисковете и мерките за намаляване на тези рискове. Така посочените документи съдържат много повече от един подпис, което говори, че С. Т. действително е била инструктирана за рисковете при упражняваната от нея трудова дейност, както и за мерките, които следва да се предприемат от работниците, за да не се излагат на тези рискове, за което е положила подписа си в съответните документи. С оглед на това нейните твърдения, че не е била инструктирана изобщо и че се е подписала веднъж в някаква книга едва след инцидента, противоречат на доказателствата по делото, поради което не бяха ценени като достоверни и от въззивния съд. Тук е мястото да се каже, че наведените в жалбата доводи, че първостепенният съд не е извършил задълбочена проверка на факта, дали реално са били провеждани инструктажи на работниците в процесното дружество, се явяват необосновани и неподкрепени от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, обсъдени по-горе. От показанията на разпитаните свидетели и от писмените доказателства се установява по категоричен начин, че са били провеждани реални инструктажи, а изявленията на пострадалата за липса на такива се явяват

напълно изолирани от целия доказателствен материал.

С основание е била ценена като компетентно изготвена СМЕ, от която се установяват причините на пострадалата увреждания, както и че същите са в резултат от инцидента. Това експертно заключение изцяло кореспондира както със свидетелските показания, така и с писмените доказателства по делото.

Правилно е посочил районният съд, че от заключенията на изготвените две технически експертизи (основна и допълнителна) се установява, че непосредствената причина за възникване на злополуката е субективното поведение на пострадалата Т., изразяващо се в решението ѝ да ускори скоростта на машината, както и да навие хартията на вала на машината, вместо да уведоми свидетеля И., който е изпълнявал длъжността „оператор“ за некачествената продукция, без да е имала такова задължение, след което въртящото се от външната страна колело на машината захапало дрехата, с която е била облечена и ръката ѝ попаднала отдолу от силното усукване на дрехата. Вещото лице е достигнало до извод, че злополуката е могло да бъде избегната, ако пострадалата не е предприела самоволни действия по настройване на машината. От заключението на допълнителната техническа експертиза се установява, че процесното колело е поставено фабрично от външната страна на защитния капак и се върти непрекъснато, докато машината е в автоматичен режим на работа, респ. и фабрично за него не са предвидени обезопасителни елементи. Въззивният съдебен състав също се довери на тези експертни заключения, защото са изготвени от компетентно вещо лице, което е отговорило в цялост на поставените въпроси и са относими към предмета на делото. Неоснователни са упреците на повереника, отправени с жалбата по адрес на прокурора и на съдебния състав, разгледал делото в първата инстанция, че експертните заключения не са били преценявани на фона на останалите доказателства, а са поставени на сляпо в основата на изводите по фактите. И двете заключения на техническите експертизи са съответни на гласните и писмените доказателства по делото, не влизат в противоречие с тях, а ги допълват. Единствено изключение прави заявеното от пострадалата, че не е била инструктирана, но вече бяха изложени подробни съображения за причините, поради които и двете проверяващи прокурорското постановление инстанции, не ценят тези твърдения като правдиви, поради което не е нужно те да бъдат преповтаряни. Във връзка с обсъждането на заключенията на техническите експертизи, трябва да се посочи, че вещото лице е използвало за онагледяване на обстоятелствата, които е подложило на изследване и преценка, част от снимките, направени при огледа на местопроизшествие, като е посетило и лично мястото на инцидента и е направило личен оглед на процесната машина и на мястото, на което тя се намира. В този смисъл неоснователно е искането на повереника да се изискат снимките от изготвения фотоалбум, защото те по никакъв начин няма да допринесат за изясняване на обстоятелствата, които са от значение за предмета на изследване по делото, а и част от тях, касаещи процесната

машина и местоположението ѝ в цеха, са приложени към заключенията на СТЕ и ДСТЕ. В жалбата на повереника се излагат твърдения, че причина за произшествието е минималното разстояние между външния въртящ се детайл на процесната машина и металния стелаж, долепен до стената, което е около 50 см. Видно от протокол за оглед на местопроизшествие и от заключението на СТЕ, това разстояние е около 1 метър, което разстояние не е толкова малко, че да не позволява безопасно преминаване покрай въртящия се външен детайл на машината. Още повече, че както в документацията, издадена от НОИ, така и в заключението на ДСТЕ, като причина за възникване на инцидента се сочи преминаването на пострадалата покрай въртящия се детайл с незакопчана връхна дреха, което напълно противоречи на правилата за безопасна работа с процесната машина, както и извършването от Т. на дейности, несъвместими с длъжностната ѝ характеристика и със задълженията ѝ в съответствие със заеманата длъжност.

По отношение на възраженията на повереника, че въпросният волан е следвало да бъде обезопасен с поставянето на предпазен капак, следва да се каже, че за опасността от възникване на инцидент в резултат от фабричната изработка на машината, фабрично поставения волан от външната страна на съоръжението, което непрекъснато се върти с не малка скорост при работа на машината, пострадалата, а и всички работници в цеха, са били изрично предупредени и инструктирани, били са наясно с правилата, които е следвало да спазват по време на работа, именно, за да не се допуска възникването на подобни инциденти. Свидетелката Т. обаче, в нарушение с инструкциите за безопасна работа с машината, на инкриминираната дата е била с разкопчана дреха, позволила си е да извършва действия, които не са в правомощията ѝ, вместо да уведоми оператора за некачествената продукция и тези нейни нарушения са причина за състоялия се инцидент. Трябва да се посочи, че и вещото лице е констатирало нарушение от страна на работодателя, изразило се в непоставянето върху съоръжението на писмени инструкции за работа с машината, но това нарушение не е в пряка причинна връзка с настъпилния съставомерен резултат. Това е така, защото Т. е била наясно с правилата за работа с машината, знаела е, че по време на работа трябва да е с прибрана коса, закопчани дрехи, прибрани в китките ръкави, без обемни бижута и накити по ръцете, но въпреки това се е движела покрай машината с разкопчана връхна дреха. Нарушила е и задълженията си като „пакетировач“, като е иззела функциите на оператора. Именно тези нарушения, които са извършени от пострадалата, са в пряка причинна връзка с настъпилата злополука и причинения от нея съставомерен резултат. Дори и да имаше залепени върху машината писмени инструкции за работа, това не би предотвратило настъпването на инцидента, защото правилата са били ясни на Т., но тя въпреки това ги е нарушила. Още повече, че към датата на инцидента пострадалата е работела на процесната машина повече от 6 месеца без да претърпи инцидент, което също говори, че тя е знаела какво трябва и какво не бива да прави, но на инкриминираната дата е действала в нарушение

на правилата за безопасно упражняване на специфичната трудова дейност и в нарушение на длъжностните си задължения.

Неосноваващи се на доказателствата по делото са твърденията в жалбата, че неосигуряването на работно облекло от работодателя е причина за настъпилото произшествие. В показанията си свидетелят С.Г. обстойно разяснява в какво се състои работното облекло на служителите в цеха, както и че то не е предназначено да ги предпазва от инциденти, но е съобразено с изискването ръкавите на дрехата да са прибрани, както и че няма качулка на върхната дреха на това облекло от съображения за сигурност, а и в съответствие с нормите за безопасна работа с машините. Свидателят пояснява още, че не е имало изискване работниците да се явяват на работа в работно облекло, а то е било предназначено по-скоро да не изхабяват личните си дрехи. Също така този свидетел, а и свидетелката П., внасят яснота, че всички работници са били инструктирани, че трябва да работят със закопчани дрехи, с прибрани в китките ръкави, с прибрани коси и да не носят бижута, което е било напълно достатъчно, за да не се създават рискове от инциденти. Поради това дори и да се приеме, че работодателят не е осигурил работно облекло, както се твърди в жалбата, това не е в пряка причинна връзка с произтеклия инцидент, защото Т. е била напълно запозната с изискванията, на които трябва да отговаря облеклото ѝ по време на работа, но не се е съобщила с тях.

След цялостна проверка на всички, приложени по делото материали и въззивният съд намери, че по делото са извършени всички възможни процесуално следствени действия, събрани са всички достъпни и относими доказателства, в резултат от което прокурорът е извел вярна фактическа обстановка, която е съответна на събраните по делото материали, доказателствата са били вярно и правилно ценени и анализирани, като са преценявани както поотделно, така и в съпоставка едни с други, без някои от тях да са били игнорирани или преценявани в смисъл, различен от действителния.

С оглед на изложеното, проверяваното определение на районния съд, с което е потвърдено прокурорското постановление, се явява правилно и законосъобразно и като такова трябва да се потвърди, а жалбата на пострадалата Т. срещу това определение е неоснователна.

Воден от горното и на основание чл.243, ал.8 от НПК, **Софийски градски съд**

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 27.10.2022г. на СРС, НО, 15-ти

състав, с което е потвърдено постановление от 04.04.2022 г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство №2040/2019г. по описа на 02 РУ-СДВР, пр.пр. № 39527/2019г. по описа на СРП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____